

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 26 iulie - 1 august 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Începutul Postului Sfintei Marii

Sâmbătă, 1 august 2009

Fabia Dolabela era o damă romană care jura că are treizeci și doi de ani. Observând la toți un zâmbet neîncrezător, îi spuse lui Cicero:

-«Spuneți-le că nu mint, căci pe Cicero toată lumea îl va crede.»

-«Vă pot asigura că este adevărat» – spuse Cicero – «căci de vreo zece ani tot aud aceasta. Atâta insistență în a apăra o cauză nu pare să fie opera unui mincinos.»

Vârsta anumitor persoane – nu doar femei – este o enigmă greu de descifrat. În realitate, nu este doar o vârstă, ci sunt trei: cea pe care spun că o au, cea pe care pare că o au și cea pe care într-adevăr o au. În copilărie și în tinerețe avem pretenția de a fi considerați mai mari. La maturitate și la bătrânețe vrem să facem să se creadă că suntem mai tineri. Anii nu cresc nici nu scad prin ceea ce alții cred. A considera contrariul este lipsă de chibzuință. Și aici sinceritatea și chibzuința merg mână în mână.

Un antreprenor avea nevoie de un băiat de serviciu pentru birourile sale. Se prezentară diferiți băieți în urma anunțului dat în presă. Îi primi unul câte unul, însă niciunul nu-i plăcu. Ultimul care sosi pentru interviu avea o înfățișare vioaie și dezghețată, însă era prea tânăr și mic de statură. Nu era hotărât să-l angajeze.

-«Te-aș angaja pe tine» – îi spuse – «însă îmi pari destul de tinerel.»

-«Nu vă faceți griji.» Îi răspunse băiatul. «Să revin peste două săptămâni, când voi fi mai mare?» Impresarului îi plăcu răspunsul și-l angajă imediat.

Simțul umorului și optimismul deschid multe uși, chiar și pe cele care păreau închise. Dacă cineva are motive să înfrunte viața cu această atitudine, aceștia suntem noi, creștinii. Evanghelia înseamnă și este „vestea cea bună”, veste bucuroasă. A ști că suntem fii ai lui Dumnezeu, că ne iubește până la extremele pe care niciodată nu le-am fi visat, că fiecare pas al vieții noastre are valoare și rezonanță pentru veșnicie, sunt motive pentru a-l ridica chiar și pe cel mai decăzut. Bucuria este parte foarte importantă din patrimoniul creștin. Simțul umorului se poate transforma foarte ușor în caritate fină. Pe drept cuvânt ne spune Sf. Paul: „Discuția voastră să fie întotdeauna agreabilă, presărată cu sare, astfel încât să știți să răspundeți tuturor așa cum se cuvine”. (Coloseni 4,6). Cum stau cu simțul umorului și cu bucuria? Cum stau cu viziunea creștină a vieții mele?

„Credeți că pot să fac Eu aceasta!”

Atunci când viața mea este un eșec, Cristos nu vine la mine să îmi spună: “Trebuie să încerci din nou! Trebuie să încerci mai mult decât ai încercat înainte”. Nu este nici o veste bună în aceasta; nu ar face decât să mă conducă la disperare. El vine însă la mine și îmi spune: “Apropie-te de Dumnezeu, și El va face pentru tine! Apropie-te de Mine, și puterea Mea va fi a ta”. “Credeți că pot să fac Eu...?” Da, Doamne! Un tată și-a pierdut singurul copil într-un accident tragic. Întreaga lui lume s-a prăbușit. A spus mai apoi: “Treii căi erau deschise în fața mea: disperarea, băutura sau Cristos. L-am ales pe Cristos, și de aici a venit puterea”. **“Credeți că pot să fac Eu...?” Da, Doamne!**

Gert Behanna din “The Late Liz” a trecut prin iadul alcoolismului. A încercat de mai multe ori să se sinucidă. În final, a fost trimisă la un psihiatru. Ieșind din cabinetul lui, s-a trezit rostind un cuvânt pe care nu îl mai rostise înainte decât în înjurături: “Nu am nevoie de un psihiatru. Am nevoie de Dumnezeu”. În acea seară a căzut în genunchi lângă patul ei și s-a rugat: “O, Dumnezeule, dacă ești pretutindeni, sper că mă vei ajuta, pentru că cu siguranță am nevoie de aceasta”. “În douăzeci de minute”, a spus ea, “totul s-a schimbat”. Puterea lui Cristos a venit în viața ei și de atunci ea a devenit o persoană nouă. **“Credeți că pot să fac Eu...?” Da, Doamne!**

Să ascultăm mărturia unui alt creștin: “Întotdeauna am știut că Isus este necesar, dar nu am știut până acum că El este de ajuns”. El este de ajuns. Doar El poate! Puterea lui Cristos este disponibilă pentru cei care cred în El, care își încredințează viețile lor sfârșimate, goale, plinătății harului Său. Cristos nu le-a spus apostolilor Săi: “Mergeți în lume și să aveți noroc”. El a spus: “Mergeți... și fiți siguri de aceasta - Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Niciodată, niciodată nu vă voi dezamăgi sau părăsi.” În această relație personală, vitală cu Cristos cel viu găsim puterea de a învinge. Problema cu mulți dintre noi este aceea că nu așteptăm sau anticipăm puterea care vine de la Cristos. Nu credem cu adevărat în ea, așa că nu o primim. Căutăm alte puteri care invariabil ne dezamăgesc.

Orbii au venit la Isus cu orbirea lor. El i-a atins. S-au vindecat. Și noi, să venim astăzi la El cu slăbiciunile noastre, cu păcatele, problemele și orbirea noastră. Ca și ei putem spune: “Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David”. El ne va întreba: **“Credeți că pot să fac Eu aceasta?”** Dacă răspunsul vostru va fi: **“Da, Doamne!”**, El ne va umple cu o putere interioară care va fi mai mult decât ceea ce ne-am imaginat noi vreodată. “Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.” Nu există nimic în viață asemenea experienței de a primi revărsarea prezenței și puterii Sale.